

σπουδασθεν ἀρμονίαν καὶ σύνθεσιν ὑπὸ τὸν Ἀδάμ καὶ τὸν Μπαζέν.

Τὸ στάδιόν του προχιθεν ὡς ἀπλοῦς μουσικός τοῦ Λυρικοῦ Θεάτρου, ὃπου εἰσῆλθε τῇ συστάσει τοῦ Ἀδάμ.

Κατόπιν εἰσῆλθεν εἰς τὴν "Οπεραν" ὡς δεύτερος διευθυντής τῶν χορῶν.

Τῷ 1867 ἀνεβίασεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀθηναϊού τὸν Μάρκο δρουγή, τετράπρακτον ἔργον, τὸ δόποιον συνέθεσεν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Μπιζέ. "Ἐγράψε κατόπιν τὸν Σκῶ τον τοῦ Σατοῦ καὶ τὸν Αὐλὴν τοῦ βασιλέως Πετῶ.

Εἰς τὴν "Οπεραν" ἔδωκε τὸν Κοππέλιαν τὸ 1870· εἰς τὴν "Οπερα-Κωμίκ" τὸ μελλόδραμα: "Ο Βασιλεὺς τὸ εἶπε, τὸ 1873, καὶ εἰς τὴν "Οπεραν" τὸ 1876 τὸν Συλβίαν ἢ τὸν Νύμφην τῆς Αρτεμίδος μπαλέττον εἰς τρεῖς πράξεις, ἔργον κατ' ἔξοχὴν ἀδρόν καὶ τερπνόν.

Τὸ τελευταῖον ἔργον του εἶναι ἢ Λακύμη, παρασταθὲν τῷ 1883 ὑπὸ τῆς "Οπερά-Κωμίκ".

Ἐκτοτε ὁ Δελίδης, κατακτήσας διεθνῆ φήμην, δὲν ἔγραφε τίποτε. Λέγεται δῆμος διτὶ καταδείπει ἀνέκδοτα ἔργα τὸν Θάνατον τοῦ Ὁρφέως λυρικὴν σκηνὴν τὸν Βασιλέα τοῦ Βουνοῦ, τετράπρακτον κωμικὸν μελλόδραμα, τὸν "Ἐλεύθερον Δὸν Ζουάν", διερά-μπουφ εἰς 3 πράξεις καὶ ἄλλα τινά ἀκόμη.

• Ο «Θερμιδώρ» τοῦ Σαρδοῦ

Ο «Θερμιδώρ» τὸ νέον δρᾶμα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Σαρδοῦ ἀνεστάτωσε τοὺς Παρισίους. *Thermidor* είναι ὁ ἐνδέκατος μῆνας τοῦ ἐπαναστατικοῦ καλενδαρίου, ἀπαρτιζόμενος ἢ ημερῶν τοῦ Ἰουλίου καὶ τοῦ Αὐγούστου. "Η 9 Θερμιδώρ, εἶναι ἡ περιφυμος ἴστορικὴ ημέρα καθ' ἥν ἐπῆλθεν ἡ πτῶσις τοῦ Ροβεσπιέρ· κατὰ τὴν ημέραν ταύτην ἐξελίσσεται καὶ τὸ δρᾶμα τοῦ Σαρδοῦ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτη σπεύδομεν νὰ ικανοποιησμεν τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν μας διὰ τῆς δημοσιεύσεως πιστῆς εἰκόνος τοῦ μεγάλου ποιητοῦ.

• Ο Δασύπους

Ο Δασύπους ἢ Τατοῦ ἔχει γομφίους κυλινδρικούς καὶ κεχωρισμένους, ἢ κεφαλὴ του εἶναι μακρὰ καὶ ὅξεια, τὰ δῶτα του μεγάλα καὶ τραχέα, τὸ δὲ στόμα του μικρόν. Κύριος δῆμος χαρακτήρα αὐτοῦ εἶναι τὸ σκλαπόν καὶ φοιδιωτὸν κέλυφος, διπερ καλύπτει τὴν κεφαλὴν του, τὸ σῶμά του καὶ αὐτήν τὴν οὐράν του συνήθως. Τὸ ὅστρακον τούτο σχηματίζει πρώτην τινὰ ἀπίδια ἐπὶ τοῦ μετώπου, δευτέραν μεγίστην ἐπὶ τῶν δύμων καὶ τρίτην ἐπὶ τῶν δισθίων, αἱ δύο τελευταῖαι συνδέονται δι' ἔγκαρδσιν λωρίδων ὑποβοηθούσιν τὸ σῶμα ἵνα κάμπτηται. Τὸ ζῷον τοῦτο κατοικεῖ τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν ἐντὸς στοῶν, διε ἀνασκάπτει μόνον καὶ τρέφεται ἢ ἐντόμων, καρπῶν καὶ φύλλων. Τὸ κρέας αὐτοῦ τρώγουσιν, ἔχει δὲ γεῦσιν εὐάρεστον.

(Βασιλεῖον τῶν Ζώνων) N. X. Αποστολίδης

Πενθεύς καὶ Μαινάδες

Περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς λατρείας τοῦ Βάκχου γέμει τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἡ θρησκεία μύθων, ἐξ ὧν δηλοῦται ὅποσην ἀποστροφὴν ἡσθάνθησαν κατ' ἀρχὰς πρὸς τὰς βαρβάρους ταύτας ἑορτάς. τὰς δῆποιας παρέλαβον ἐκ τῶν Θρακῶν. Εἴς τῶν μύθων τούτων εἶναι καὶ ὁ τοῦ Πενθέως, παραπλήσιος πρὸς τοὺς τοῦ Ὁρθέως, τοῦ Λυκούργου, τῶν θυγατέρων τοῦ Προίτου, τῶν τοῦ Μινύου (μεταμορφωθεισῶν ὑπὸ τοῦ Ἐρμοῦ εἰς κτῖνην,—ἐπειδὴ περιεφρόνουν καὶ αὐτοὶ τὴν λατρείαν τοῦ Βάκχου),—καὶ ἄλλους τοιούτους. Τὸν δὲ περὶ οὐ διόγος, ἰδίως ἐν Βοιωτίᾳ πιστευόμενον, ἔφερεν ὁ Εύριπίδης ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν τῇ τραγῳδίᾳ Βάκχαι, διονύσιον τοῦ Πενθέως διασιλεῖς τῶν Θηβῶν ἀσεβῆ πρὸς τὸν Διόνυσον, διὸ δὲ Πενθεὺς τιμωρεῖται φυρτῶς διὰ τὴν βλάσφημον ἀπιστίαν του, γενόμενος θῦμα τῆς πλάνης τῶν Βοιωτῶν γυναικῶν καὶ τῆς ιδίας του μπρός καὶ τῶν ἀδελφῶν, ἀσπασθεισῶν τὴν νέαν λατρείαν· διότι ἐν τῇ μέθῃ καὶ ἐν τῇ μανίᾳ ἥν ὁ θεὸς ἐνέπνευσεν εἰς αὐτάς, μεταβαλὼν εἰς Μαινάδας, ἐκλαμβάνουσι τὸν Πενθέα ὡς θηρίον, τὸν κυνηγοῦσι, τὸν συλλαμβάνουσι καὶ τὸν κατασπαράτουσι.

Τὸν σκηνὴν ταύτην ὁ Εύριπίδης θέτει ἐντὸς κοιλάδος ἀμφιερίμνου, διαβρεχομένης ὑπὸ ὑδάτων καὶ κατασκιαζομένης ὑπὸ πευκῶν. Ἐκεῖ αἱ Μαινάδες ἐκάθηντο εἰς τερπνὰ καταγινόμεναι ἔργα· αἱ μὲν ἔξαναστέφουσι θύρον (ράβδον τυλιγμένην μετὰ φύλλων κισσοῦ καὶ ἀμπέλου, ἥν ἐκράτουν οἱ βακχεύοντες τοῦ δοποίου εἰχεν ἐκείνη) ἢ ἐκ κισσοῦ κόμη, αἱ δὲ ἔζενγμέναι ὡς πῶλοι εἰς ποικίλην ἄμαξαν, καὶ ἀντιφωνοῦσι πρὸς ἄλληλας βάκχεια μέλη. Ἐκεῖθεν διακρίνασαι τὸν Πενθέα, δοτὶς εἰχεν ἀναβῆ ἐπ' ἐλάτης ὑψηλῆς ἵνα ἀνακαλύψῃ ποὺ ἥσαν »αἱ κόραι τοῦ Βακχίου Κάδμου, αἱ εἰς τὰ σύντονα αὐτῶν δρομῆματα ἔχουσαι ποδῶν ὡκύτηπα δχι ὀδιγωτέραν τῆς περιστερᾶς, ἢ μήτηρ του Ἀγαύην καὶ αἱ ἀδελφαὶ του καὶ δαι αἱ βάκχαι δρυμοῖσιν «αἱτοῦ. Διὸ δὲ νάπτης χειμάρρου καὶ ἄγων ἀποκρίμνων ἐπηδῶν, ἐμμανεῖς γενόμεναι ἐκ τῶν πνοῶν τοῦ θεοῦ».

Πεσόντος δὲ τοῦ Πενθέως, ἢ μήτηρ του πρώτη προχιθεν νὰ τὸν σπαράττῃ φίψας δὲ τότε τὴν μίτραν, ἥτοι τὴν ταινίαν δι' ἥς εἶχε περιδεμένην τὴν κόμην του, δημος αὐτὴν τὸν γνωρίσῃ, τὴν εἶπε ψάνων τὴν μικράν τῆς παρειάν· «Ἐγὼ μῆτερ εἰμαι ὁ νιός σου δ Πενθεὺς σύ μὲν εἶναι ἐκ τοῦ Ἐγιόνος, Λάδε πρὸς οἴκτον. καὶ μὴ διὰ τὰς ἀμαρτίας μου ἀποκτείνης τέκνον σόν». Ἀλλ' ἢ Ἀγαύην ἀφέντης ἐκβάλλουσα καὶ διαστρόφους περιφέρουσα ὀφθαλμούς, οὕτε διακρίνουσα τὴν μορφὴν τοῦ νιοῦ της, δὲν ἐπείθετο. Λαδοῦσα δὲ τὴν ἀριστερὰν χειρά του, καὶ εἰς τὰς πλευράς του ἀναβῆσα, τοῦ ἀπεστράφει τὸν δῶμον, δχι ἐκ τῆς δυνάμεως της, ἀλλ' ἐνισχυομένην ὑπὸ τοῦ ὑδρισθέντος θεοῦ. Ἡ ἀδελφὴ του Ἰνώ τοῦ ἔσχιζε τὰς σάρκας, ἢ δὲ Αύτονόν καὶ πᾶς διχλος τῶν βακχῶν τὸν ἐκράτουν.

Ἐγίνετο δὲ ἐπὶ τούτοις πᾶσα δμοῦ βοή, τοῦ μὲν στενάζοντος, ἐνδιδῷ ἐτι ἀνέγνεε, τῶν δὲ ἀλαζουσῶν.

Θήρα δορκάδων ἐν Αἴγυπτῳ

Ἡ Αἴγυπτος εἶναι διολυθηρότερος τόπος τῆς γῆς· τὸ δὲ μᾶλλον θηρευόμενον ζῷον εἶναι δορκάς.

Οἱ Ἀραβεῖς ίδιως τῆς ἑρήμου, ἀλλοίαν ἔχοντες; τῆς φύσεως τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν κίνησιν, θηρεύουσι τὰς δορκάδας κατὰ τρόπον ἀσφαλῆ καὶ ταχύτερον. Αἱ δορκάδες, ἐνῷ κατὰ τὴν ημέραν διασπείρονται κατὰ μικρὰς συνοδίας ἐξ μέχρις δικτῶν ἀτόμων, συναθροίζονται τὸ ἐσπέρας εἰς μεγάλην ἀγέλην, ὑπερβαίνουσαν συνήθως τὰς ἑκατὸν κεφαλάς, σπωραὶ διέλθωσιν δμοῦ τὴν νύκτα. Ὅταν δὲ οἱ Ἀραβεῖς ἀνακαλύψωσι τὴν θέσιν, δημο διατίθεται μία τῶν ἀγέλων τούτων, ἀναχωροῦσι 15—20 ἐφιπποὶ ἐπὶ δρομάδων. Ἔκαστος ιππεὺς φέρει ἐπὶ τοῦ ζῷου του καὶ τὸν διπρόσθιτόν του, ἔνα πάρδον (εἶδος γαλῆς) ἐντελῶς γεγυμνασμένον καὶ οἱ πάντες ἔργαζονται τηροῦστες δικρανούσιν, διωπήν, ἐνῷ περικυκλοῦσι τὴν ἀγέλην. Ἀκίνητοι λοιπόν ἀναμένουσι τὸ λυκαυγές. Τότε αἱ δορκάδες βλέπονται αὐτοὺς καὶ γὰρ γινώσκουσι ποῦ νὰ τραπῶσι, τρέχουσι φύρδον μίγδην περιστρεφόμεναι· οἱ δὲ κυνηγοὶ ἀφίνουσιν ἔκαστος τὸν πάρδον του, δοτὶς ἐκ τῆς συγχύσεως ὀφελούμενος, σπανίως σφάλλει νὰ συλλάβῃ μίαν δορκάδαν ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ νὰ τὴν κρατῆ μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ κυρίου του.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ο διδάκτωρ κ. Τρώστ άγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν τῆς ίδιαιτέρας ἀλληλογραψίας μεταξὺ τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Οθωνος καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Λουδούσιου. Καθ' ἡ λέγεται ὁ κ. Τρώστ πρὸς σύνθετην τῆς συλλογῆς αὐτοῦ ἡρεύησε πλείστας ιδιωτικὰς συλλογὰς ἐν Βασιλίᾳ καὶ Ἑλλάδι.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν σχολὴν τοῦ Λογδίου γενομένων δεκτῶν εἶκοσι τριῶν μαθητῶν αἱ δέκα τρεῖς εἶναι γυναικεῖς. Η διοίκησις τῆς σχολῆς σκέπτεται νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς περιστολήν τῆς δυσαναλογίας ταύτης. Η τοιαύτη δμωας σκέψις ἐπικρίνεται, δοτὶς τὰ ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν ἐκτεθειμένα ἔργα τῶν ἀγγλίδων δὲν στεροῦσι ποσῶς τῶν ἔργων τῶν ἀνδρῶν.

Απειδίκωσεν ὁ κ. Διάζ, διακεριμένος ποιητής, γράφων ἐν λωρραινικῇ διαλέκτῳ.

Γνωτὴ εἶναι ἡ φωνατικής θρησκευτικῶν τινῶν αἱρέσεων ἐν Ἰνδίαις. Ἀλλὰ βεβαίως σπανίως δύναται νὰ παρουσιασθῇ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ πλάτει διπολική παρουσιασθῇ ἐσχάτως ἐν Ἰνδίαις, ἔνθα ἐπελθούσης σιτοδείας ἐν τινὶ χωρὶς ἡ ἀγγλικὴ κυρεύησις ὀργάνωσεν ίδιαν ὑπηρεσίαν ἀπονομῆς διλικῶν βοηθημάτων καὶ οἱ κάτοικοι ἐπροτίμησαν νὰ φύγωσιν εἰς τὰ δάση καὶ νὰ αποθάνωσι τῆς πεινῆς μᾶλλον παρὰ νὰ λάβωσι τροφὴν ἐν τῶν μεμολυσμένων χειρῶν τῶν ἀπίστων. Πρὸς τούτοις εἰρήσθω ὅτι τὰ δικαστήρια ἐν Ἰνδίαις ἀναγνωρίζουσιν εἰς τὸν τοιουτοτρόπως μολυσθέντα δικαίωμα ἀποζημιώσεως διὰ τὰς δαπάνας τὰς ὄποιας θὰ καταβάλῃ, ἵνα μεταζητεῖται τὴν εἰρόν ποταμὸν Γάγγην, ἵνα λουσμένος ἔκειται πολύπλοντη τὴν ἀμαρτίαν.

ΜΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ — ΘΗΡΑ ΔΟΡΚΑΔΟΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

— Η 'Ακαδημία τοῦ Τορίνου προεκήρυξε διαχωνισμόν διὰ τὸ ἔτος 1892, καθ' ὃν βραβεύεται ἡ σπουδαιότερά ἡ ὠφελιμωτέρα ἀνακάλυψις τέχνης ἢ ἐπιστήμης ἢ τὸ σπουδαιότερον σύγγραμμα πάσης ἐπιστήμης οἰασθήποτε. Τὸ βραβεῖον ἔσται 10,000 δραχμῶν. Εννοεῖται διὶς οἱ διαγωνισθέμενοι ἔσονται Ἰταλοί, ἀλλὰ βεβαίως δὲν εἶναι τοῦτο τὸ μόνον κωδικαμένης λάθος τὸ βραβεῖον τοῦτο Ἑλλην.

— Μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέγωμεν εὑμενετάτην κρίσιν τοῦ ἐν Loeben τακτικοῦ τῆς 'Ακαδημίας καθηγητοῦ τῆς ὁρυκτολογίας καὶ γεωλογίας κ. Hoesfer περὶ τῆς πρότινος ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Zeitschrift für Berg und Hütten wesen», δημοσιευθείσης νέας θεωρίας τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων καθηγητοῦ κ. A. K. Δαμβέργη, ἐξηγούσης τὴν ἐν τοῖς βαρυτικοῖς ὄρυκτοῖς τῆς νήσου Μήλου ὑπαρκείν ἀργύρου. Τὰ καθίκαστα τῆς νέας ταύτης θεωρίας ἐκτίθενται λεπτομερῶς ἐν τῷ μημονευθέντι γερμανικῷ περιοδικῷ, παρέσχον δ' ἀφορμὴν εἰς τὸν διάσημον καθηγητὴν τοῦ νὰ συγχαρῇ δι' ἐπιστολῆς τὸν κ. Δαμβέργην διὰ τὴν λίαν εὐφυῶς διὸ αὐτοῦ ἐπινοηθεῖσαν νέαν ταύτην θεωρίαν, ητὶς κατὰ τὴν γνώμην τοῦ καθηγητοῦ κ. Hoesfer ἔχει καὶ γενικώτερον ἐνδιαφέρον, διότι δὲ αὐτῆς δύναται νὰ ἐξηγηθῇ καὶ ἡ ἐν τῇ νοτιῷ Αμερικῇ καὶ ἐν ταῖς 'Ηνωμέναις Πολιτείαις παραγωγὴ χλωρούχων μεταλλικῶν ἐνώσεων.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μέμυσσός τις μετέβη παρὰ τῷ ιατρῷ πρὸς ξασιν

τοῦ ὄρθραλμοῦ του.

— Ο ιατρὸς παρατηρήσεις αὐτὸν καλῶς, εἶπε·
— "Η πρέπει γὰ παύσης, φίλε μου, νὰ πίνῃς ραχήν, η πρέπει νὰ χάσῃς τὸν ὄρθραλμόν σου.

— 'Αφοῦ εἶναι ἔτσι, ἀντίο μάτια μου.

— Εντὸς βαγονίου κάθηνται, μεταέν πολλῶν, καὶ δύο κυρίαι, αἱ οποῖαι καθ' δλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου, δὲν ἔπαισαν τοῦ νὰ φλωρᾶσι. Τέλος η μία ἐξ αὐτῶν ἀποτενομένη πρός τινα παρακαθήμενον κύριον·

— Βεβαίως σᾶς ἀγησυχοῦμεν διὰ τῆς πολυλογίας μας;

— "Α! ὅχι! Εἶμαι εἰκοσιν ἔτη νυμφευμένος. ἀπήντησεν δὲ κύριος ἀρελέτατα.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ ΑΙΝΙΓΜΑ

11

Καθημερινῶς ἀκούεις τὸ ὄνομά μου,
Τὸ φέρω συνεχῶς σ' τὰς προσευχάς μου.
"Αν ὅμως βλέμμα ἀστατον ἔν μέλος μου παρίδη
Ἐργάτης γίνομαι ἀπλοῦς ὅπερ τὸ ζῆν μὲ δίδει.

12

Καὶ μὲ ξύδι καὶ μὲ γάλα

Εἶμαι ἀγακατευμένο,

Ἄλιο τὸ μυαλό σου χάλα,

Γιὰ νὰ εἴρης τὶ σημαίνω.

ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΝ

13

Σ-γ-στ- τ- -ς, π-σ- τ- -ττ-κ-ν μ- -σ- - -γ.

Ν. Π. — Οδησσός.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

A. P. Limassol. Απεστάλησαν.—Π. Θ. M. Βερδιάντα. Τὰ προβλήματα θὰ δημοσιευθῶσιν, αἱ λύτεις ἥλθον ἀργά.—N. P. 'Οδησσόν. 'Ομοιως.—Π. Π. βιδλιοπόλην. 'Οδησσόν. 'Ενεγράψη καὶ ἀπεστάλησαν.—Γ. Κ. Σύρον. 'Ελλήφθησαν.—I. K. Urgiceni, 'Ελλειπούντες ἀριθμοὶ ἀπεστάλησαν διὰ τὸ κ. K. Z.—A. K. Σύρον. 'Ελλήφθησαν, ἀποδεῖξεις καὶ φύλλα ἀπεστάλησαν.—Τακτικῶν αναγνώστη.—"Έχουμεν τόσα πολλά, ὡς τε ἀδόνατον. 'Επιτυχεῖς μεταφράσεις διηγημάτων εὐχαρίστως.—H. K. Γαλαξείδιον. Οὕτως ἔχει, σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν.—'Αγ. Παπᾶ A. Φιλιππούπολιν. Δεχόμεθα ἔξαμην. συνδρομάς.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Ο γνωστὸς τῶν Μουσῶν θεράπων καὶ τῶν γραμμάτων κρατερὸς ἀγωνιστὴς κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΑΜΑΡΣΤΙΔΗΣ, πρών γυμνασιάρχης καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη τιμωροῦ Διαδακτείου, νῦν δὲ δημοσιογράφος ἐν Κωνσταντινούπολει, τιμῶν τὸ 'Αττικὸν Μουσεῖον, τοῦ δόποιον διατελεῖ καὶ συνεργάτης πολύτιμος, εὐηρεστήθη νὰ ἀγαλάβῃ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν 'Ανατολικὴν Ρωμυλίαν.

Ο κ. Σαμαρτσίδης ἴδρυε πρὸς τοῦτο ίδιον Γραφεῖον τοῦ 'Αττικοῦ Μουσείου· ἐν τῷ Γραφεῖῳ τοῦ 'Νεολόγου· (Πέραν, δόδος Κιουτσούνκ-Χενεδέκ, ἀριθ. 29 καὶ 31) πρὸς τὸ δόπιον δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται πάντες οἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω χώραις κατοικοῦντες πρὸς ἐγγραφὴν σανδρομῆτ